

2007. május 10., csütörtök

27. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a diákok, a tanárok, a tudósok és a kutatók cseréjét az EU és az arab országok között, illetve hogy e cserekapcsolatokat kiigazított és rugalmasabb vízumrendszer útján könnyítsék meg;
28. ösztönzi a tagállamokat, hogy az arab és európai országok közötti kulturális cserék és összehasonlító elemzések elősegítése céljából állítsanak fel saját területükön kutatóközpontokat az interdiszciplináris tanulmányok lehetőségének megteremtése és a kölcsönös megértés előmozdítását szolgáló hidak építése érdekében;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze minden rendelkezésre álló eszközzel az arab világban az egyetemi és a tudományos kutatást, illetve ösztönözze egy ambiciózus kiadási politika végrehajtását, a tudományos és szépirodalmi munkák kiadásának és lefordításának mindenki számára elérhető áron történő megvalósítása érdekében;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az arab világban a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kezdeményezéseket, különösen a köztisztviselők kinevezésére vonatkozó egyértelmű szabályok bevezetését;
31. úgy véli, hogy – mint ahogyan az legutóbb a Libanonról rendezett III. Párizsi Konferencia esetében is történt – az Európai Unió által az arab világnak nyújtott, reformfeltételekhez kötött stratégiai támogatások révén jutott pénzügyi segítségnyújtás a legeredményesebb és legmegbízhatóbb eszköz az Unió és tagállamai látható jelenlétének biztosítására, megfelelően figyelembe véve a hatályos megállapodásokat és az állami vagy regionális politikai helyzetet;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Arab Ligának, az Öbölmenti Együttműködési Tanácsnak, valamint az arab államok és Izrael kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0180**Az EU partnerségi programja az Afrika szarva térségében****Az Európai Parlament 2007. május 10-i állásfoglalása Afrika szarva térségéről: Az EU regionális politikai partnerségi programja a békéért, biztonsáért és fejlődésért (2006/2291(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 15–16-án elfogadott, „Az EU és Afrika: A stratégiai partnerség felé” (Az európai Afrika-stratégia) című uniós stratégiára,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án aláírt, az Európai fejlesztési politikáról szóló, „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra (Európai konszenzus a fejlesztési politikáról) ⁽¹⁾,
- tekintettel a partnerségi megállapodást módosító, Luxembourgban 2005. június 25-én aláírt megállapodással ⁽²⁾ módosított, az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának tagjai, másrészről a Közösség és tagállamai között létrejött, Cotonouban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra ⁽³⁾ (Cotonoui Megállapodás), és különösen annak 8. cikkére,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i Európai Tanács által elfogadott, a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, valamint azok lőszerének tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelemre vonatkozó uniós stratégiára,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

2007. május 10., csütörtök

- tekintettel „Az EU Afrika-stratégiája: Az EU regionális politikai partnerségi programja a békéért, biztonságért és fejlődésért Afrika szarva térségében” című bizottsági közleményre (COM(2006)0601),
 - tekintettel a Dárfúrról szóló állásfoglalásaira, különösen a 2007. február 15-i ⁽¹⁾, a 2006. szeptember 28-i ⁽²⁾, a 2006. április 6-i ⁽³⁾, a 2005. június 23-i ⁽⁴⁾ és a 2004. szeptember 16-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1706(2006) számú határozatára, amely egy 22 000 fős békefenntartó erő bevetését javasolja Dárfúrban,
 - tekintettel a nigériai Abujában 2006. május 5-én aláírt Dárfúri Békemegállapodásra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a „Nők, Béke és Biztonság” című, 1325(2000) számú állásfoglalására, amely a háború nőkre gyakorolt hatását, és az afrikai nők jogairól szóló, 2005. október 26-i Maputói Jegyzőkönyvet tárgyalja,
 - tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amely kivétel nélkül kötelező és alkalmazandó,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2007. február 12–13-i ülésének megállapításaira,
 - tekintettel a Szomáliáról szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a 2006. december 14–15-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2007. március 5-i ülésének Szudánról és Dárfúrról szóló következtetéseire,
 - tekintettel a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0146/2007),
- A. mivel a Lisszabonban 2007-ben megrendezésre kerülő, második EU–Afrika csúcstalálkozó során várható a közös EU–Afrika stratégia állam- és kormányfők általi jóváhagyása, ami az EU-nak az uniós Afrika-stratégia közös EU–Afrika stratégiává való átalakítása melletti elkötelezettségét jelentené; mivel a Parlamentet eddig nem vonták be a konzultációba;
- B. mivel a Bizottságnak az Afrika-stratégiáról szóló fent említett közleménye a biztonság és fejlődés egymással összefüggő kérdéseinek koncepciójára épül, kinyilvánítva, hogy nincs fejlődés tartós béke nélkül, és nincs tartós béke fejlődés nélkül, és további célja, hogy útmutatást nyújtson az országos és regionális stratégiai dokumentumok kidolgozásához;
- C. mivel az uniós Afrika-stratégia arra irányul, hogy az EU és az afrikai kontinens kapcsolatainak átfogó, hosszú távú keretét hozza létre azzal az elsődleges céllal, hogy megvalósuljanak a millenniumi fejlesztési célok és előmozdítsák a fenntartható fejlődést, a biztonságot és a felelősségteljes kormányzást Afrikában;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0052.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0387.⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 320. o.⁽⁴⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 96. o.⁽⁵⁾ HL C 140. E, 2005.6.9., 153. o.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0322.⁽⁷⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 316. o.

2007. május 10., csütörtök

- D. mivel a Cotonoui Megállapodás 8. cikke meghatározza a felek közös érdeklődésére számot tartó vagy számukra közérdekű politikai kérdésekben folytatott politikai párbeszéd kereteit, továbbá úgy rendelkezik, hogy a béke előmozdítását és az erőszakos konfliktusok megelőzését, kezelését és megoldását célzó, széles alapon nyugvó politikáknak kitüntetett helyen kell szerepelniük ebben a párbeszédben;
- E. mivel a Cotonoui Megállapodás „Békeépítő politikák, konfliktusmegelőzés és -megoldás” című 11. cikke előírja, hogy a feleknek a béke megteremtésének és a konfliktusok megelőzésének és megoldásának egy átfogó és integrált politikáját kell folytatniuk, különös hangsúlyt helyezve a regionális, szubregionális és nemzeti kapacitások megerősítésére;

Biztonsági dimenzió

- F. mivel Afrika szarva egyike a világ konfliktusoktól leginkább fenyegetett és legszegényebb térségeinek, ahol a rendszeres bizonytalanságban a konfliktusok és politikai válságok egymást táplálják és szítják, ahol problémák az államközi kapcsolatok, bizonytalanok, vitatottak, elmaradottak és nem biztonságosak az országhatárok, és az államok menedéket, utóvédbázist, katonai támogatást és diplomáciai elismerést biztosítanak a szomszédos államokban harcoló csoportoknak;
- G. mivel a konfliktusok gyökerei általában az emberi jogok megsértésére, a demokrácia és a jogállamiság hiányára, a rossz kormányzásra és a korrupcióra, az etnikai feszültségekre, a nem megfelelő közigazgatásra, a szervezett bűnözésre és a kábítószer- és fegyverkereskedelemre és a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek ellenőrizetlen és illegális elterjedésére, továbbá a szegénységre, a munkanélküliségre, a társadalmi, gazdasági és politikai igazságtalanságokra és egyenlőtlenségekre, a gyors népességnövekedésre és a természeti erőforrások elégtelen vagy rossz kezelésére és/vagy kiaknázására vezethetők vissza;
- H. mivel az Afrika szarván zajló konfliktusok a szomszédos és az egyéb országok érintettsége okán regionális dimenziókat, továbbá mindinkább növekvő nemzetközi dimenziót öltenek;

Regionális keretek és külső szereplők

- I. mivel a Kormányközi Fejlesztési Hatóság (IGAD) központi eleme Afrika szarva politikai és biztonsági architektúrájának, valamint központi szereplő a konfliktusmegelőzésben, és az egyetlen olyan szubregionális szervezet, amelynek Szomália is tagja;
- J. mivel az Afrikai Unió (AU) kapacitásokat fejleszt arra, hogy részt vegyen a konfliktusközvetítő és a békefenntartó műveletekben, és mivel az Afrikai Békeprogram egyike az EU és az AU közötti együttműködés legkézzelfoghatóbb aspektusának;

Fejlesztési dimenziók

- K. mivel a térség krónikus instabilitása ellehetleníti annak politikai, társadalmi és gazdasági fejlődését és a millenniumi fejlesztési célok elérésének egyik legfőbb akadályát képezi;
- L. mivel Afrika szarvának országai különböző regionális gazdasági szervezetek és kezdeményezések tagjai, úgymint a Kelet-Afrikai Közösség (EAC) ⁽¹⁾, Afrika keleti és déli részének közös piaca (COMESA) ⁽²⁾ és a Nílus-medence Kezdeményezés ⁽³⁾;
- M. mivel a térség problémáit tovább súlyosbítja a népességnövekedés, az éghajlatváltozás és az ebből adódóan a természeti erőforrásokra – főként az olajra – nehezedő nyomás regionális hatása, valamint a Nílus vízkészleteiért folytatott versengés okozta súrlódások és a nomád állattenyésztők magas aránya, akiket inkább az etnikai-nyelvi kapcsolatok, semmint a politikai határok kötnek össze, és akik a térség legmarginalizáltabb csoportjai közé tartoznak;

⁽¹⁾ Az EAC tagjai: Uganda, Kenya és Tanzánia.

⁽²⁾ COMESA tagok: Afrika szarvának valamennyi országa tag, Szomália kivételével.

⁽³⁾ A Nílus-medence Kezdeményezés tagjai: Burundi, Egyiptom, Eritrea, Etiópia, Kenya, Kongói Demokratikus Köztársaság, Ruanda, Szudán, Tanzánia és Uganda.

2007. május 10., csütörtök

- N. mivel a szegénységhez kapcsolódó betegségek, különösen a HIV/AIDS, a gümőkór (tbc) és a malária a térségben uralkodó nagyfokú szegénység fő okai és következményei is egyben;
- O. mivel a térség legtöbb országában a gyermekek kevesebb, mint 50%-át íratják be általános iskolába;
- P. mivel konfliktusok idején a nők és a gyermekek vannak leginkább veszélyeztetve, és az alapvető emberi jogok bármilyen sérülése elsősorban őket sújtja, úgy mint erőszak, etnikai nemi erőszak, kínzás és a nemi szerv csonkítás, valamint, mivel a betegségek a férfiaknál sokkal nagyobb mértékben érintik őket, és megtagadják tőlük az oktatáshoz és a természeti erőforrásokhoz való hozzáférést,
1. sajnálattal állapítja meg, hogy az Európai Parlamenttel és az afrikai országok parlamentjeivel, valamint az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel, illetve a civil társadalom képviselőivel az EU–Afrika-stratégia kidolgozásának egyetlen szakaszában sem konzultáltak megfelelő módon, ami megkérdőjelezi a közös kötelezettségvállalás demokratikus legitimitását;
2. emlékeztet arra, hogy az Afrika szarva tartós békéjének megteremtésére irányuló fenntartható megközelítés kidolgozása az EU Afrikával kapcsolatos valamennyi meglévő eszközének és jogi keretének összekapcsolását kívánja meg; felhív a Cotonoui Megállapodás 8–11. cikkének teljes körű végrehajtására;

Biztonsági dimenzió

3. hangsúlyozza, hogy Afrika szarvának konfliktusaira egy olyan átfogó, konfliktusérzékeny és regionális megközelítés révén kell megoldást találni, amely lehetővé teszi, hogy a regionális dinamika és konfliktusok rendszereire átfogó válasz fogalmazódjon meg;
4. úgy véli, hogy az EU Afrika szarvával kapcsolatos fellépéseinek nem csupán a biztonság kérdéseire, hanem a konfliktusok társadalmi, politikai és gazdasági kirekesztéssel, illetve a biztonság és a jog érvényesülésének megerősítésével összefüggő strukturális okaira is ki kell terjedniük;
5. hangsúlyozza, hogy a biztonsággal kapcsolatos aggályok kezelése, valamint a terrorizmusellenes politikák megvalósítása mellett, az EU nem hanyagolhatja el az emberi és a humanitárius jogokat sem; sürgeti a tagállamokat, hogy tárják fel és ítélik el a térségben terrorizmus gyanújával őrizetbe vett személyek mindennemű „nemzetközi átadását”;
6. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen határozott lépéseket a térségben tapasztalható büntetlenség, a fegyverkereskedelem, az emberi jogok megsértése, a tűzszünet megsértése és a civilek, békefenntartók és humanitárius munkások ellen intézett támadások ellen, továbbá hogy támogassa a Nemzetközi Büntetőbíróság bevonását;
7. hangsúlyozza, hogy Afrika szarván a hosszú távú béke az EU-nak a régióban a demokráciára és emberi jogokra irányuló kötelezettségvállalásától is függ majd; felszólítja az EU-t, hogy nyilvánosan ítélje el a térség elnyomó rezsimjeit; erőteljes aggályát fejezi ki az Afrikai Uniónak székhelyet adó Etiópiának az ellenzéki vezetőkkel, újságírókkal, emberi jogi aktivistákkal és átlagemberekkel szembeni elnyomó fellépése miatt, ami a 2005. évi tisztességtelenül befolyásolt választások óta tapasztalható;

A békeépítés regionális megközelítése

8. felhív az EU térségben való jelenlétének megszilárdítására egy az Afrika szarváért felelős EU-képviselő kinevezésével, akinek feladata az EU régióbeli kezdeményezéseinek koordinációja lenne, és aki betöltené az Afrika szarván található országok fő EU-s közvetítőjének szerepét, valamint rendszeres jelentéseket nyújtana be a Parlamenthez;
9. ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek további lépéseket a Bizottság Etiópiában működő küldöttségén felül az EU-nak egy, az Afrikai Unióhoz delegált, etiópiai székhelyű küldöttsége létrehozása érdekében;

2007. május 10., csütörtök

10. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Afrika szarvának valamennyi országát érintő ezen biztonsági kérdések egyidejű megvitatása érdekében összehívandó, az átfogó biztonságról, békéről és a fejlődésről szóló konferenciára irányuló kezdeményezésről indítson konzultációs folyamatot a térségben érintett egyéb érdekelt felekkel, úgymint az ENSZ-szel, az AU-val, az IGAD-dal, az Arab Ligával, az Amerikai Egyesült Államokkal és Kínával; rámutat arra, hogy e kezdeményezésnek kell kiinduló pontként szolgálnia a lakosság felé irányuló bizalomépítési intézkedéseknek a térség országaiban való elindításához;
11. határozottan úgy véli, hogy az Afrika szarvának térségében fennálló válság kezelésére tett erőfeszítései során az EU-nak mindenekelőtt afrikai megoldásokat kell találnia, azaz olyan megoldásokat, amelyek véghezvitele a meglévő regionális szervezetek, az AU és az IGAD bevonásával történik; hangsúlyozza azonban, hogy a konfliktusmegelőzés és -megoldás szempontjából e szervezetek megerősítése szükséges azok hatékony kapacitásépítése, intézmények felállítása és különösen az Afrikai Békaprogram által;
12. emlékeztet arra, hogy Afrika afrikai konfliktusok megelőzésére, kezelésére és megoldására való képességének javítása az AU béke- és biztonsági programjának végrehajtását támogató konkrét intézkedéseket tesz szükségessé, az afrikai tartalék haderő, illetve az AU Bizottságának békefenntartási és biztonsági osztálya számára biztosított technikai segítségnyújtás, szakértelem és intézményfelállítási támogatás segítségével;
13. emlékeztet a regionális kezdeményezésekre, mint például az afrikai szakértői értékelési mechanizmus fontos szerepére a korrupció megfékezésében és a felelősségteljes kormányzás előmozdításában; hangsúlyozza annak szükségét, hogy az afrikai országok végrehajtsák ezeket a kezdeményezéseket, valamint hogy a Bizottság és a tagállamok e célra technikai segítségnyújtást és pénzügyi támogatást biztosítsanak;
14. felhívja a tagállamokat, hogy szorgalmazzanak egy a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek, valamint a lőszer nyomon követésére és megjelölésére vonatkozó, jogilag kötelező érvényű nemzetközi jogi okmányt, továbbá hogy támogassák a kézi lőfegyverekkel és könnyű fegyverekkel, valamint a lőszerrel a fejlődő országokban folytatott tiltott kereskedelem elleni küzdelmet célzó regionális kezdeményezéseket;
15. üdvözlí az UNICEF kezdeményezését, hogy Párizsban (2007. február 5-én és 6-án) nemzetközi konferenciát szervezett a gyermekkatonákról, és hangsúlyozza, hogy véget kell vetni a gyermekek fegyveres konfliktusokban való illegális és elfogadhatatlan kizsákmányolásának;
16. hangsúlyozza az illegális kereskedelem megszüntetésének, valamint a könnyűfegyverek forgalma jobb ellenőrzésének szükségességét; üdvözlí az ENSZ Közgyűlése által 2006. december 6-án elfogadott, „Egy fegyverkereskedelmi szerződés felé: A hagyományos fegyverek importja, exportja és szállítása terén érvényesülő közös standardok felállítása” című állásfoglalást;
17. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fejlessze tovább és terjessze ki más országokra/régiókra a meglévő leszerelési, demobilizációs és reintegrációs, valamint a biztonsági szektor reformjára irányuló kezdeményezéseket;
18. hangsúlyozza, hogy szükség van a nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezetek, közösségi alapú szervezetek, alulról építkező (grassroot) mozgalmak és egyéb nem állami szereplők által a békeépítésben és a konfliktusmegelőzésben betöltött szerep támogatására;

Fejlesztési dimenzió – Regionális integrációs tengelyek

19. hangsúlyozza, hogy azon célkitűzésnek, miszerint a szegénység mérséklését a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása és a millenniumi nyilatkozat érvényre juttatása révén kell elérni, elsőbbséget kell élveznie, és azt nyilvánvalóvá kell tenni a térséggel kapcsolatos valamennyi uniós politikában, ugyanakkor úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célok nem tekinthetők technikai kérdésnek, amely pusztán több pénz juttatásával, a szegénység mögött meghúzódó okok azonosítása és kezelése nélkül megoldható;
20. határozottan úgy véli, hogy Afrika szarvának országai a közös biztonsági problémák mellett közös fejlesztési programmal is rendelkeznek, amely együttes erőfeszítéseket kíván és ezen országok politikai vezetésének és társadalmainak mozgósítását is szükségessé teszi; hangsúlyozza, hogy ezeket a kérdéseket teljes mértékben kizárólag a közös megoldások megtalálását célul kitűző együttes, konfliktusérzékeny fellépésekkel lehet kezelni;

2007. május 10., csütörtök

21. hangsúlyozza, hogy a kezdeményezéseknek és a regionális együttműködésnek a közérdekű, egyértelműen meghatározott kérdések, úgymint a menekülthullámok, határellenőrzés, élelmezésbiztonság, természeti erőforrások, energia, környezetvédelem, oktatás, infrastruktúra, fegyverzetellenőrzés és a nemek közötti egyenlőség köré szervezése szilárd alapjául szolgálna az Afrika származású országai között folytatott pozitív politikai párbeszédnek;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy fordítson kellő figyelmet a térség szükségleteire nemcsak az AKCS-országokra vonatkozó regionális és országos stratégiai dokumentumok, hanem a fejlesztési együttműködési eszköz⁽¹⁾ keretében elkészülő tematikus stratégiai dokumentumok és az éves cselekvési programok kidolgozásakor is;

23. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a jobb koordinációt szervezeti egységei és a tagállamok között annak érdekében, hogy összehangolják a beavatkozásokat az olyan területeken, mint az EU–Afrika infrastrukturális partnerség és az EU Kormányzás Kezdeményezése, továbbá hogy biztosítsa e területeken a koordinációt az ENSZ-szel, az Egyesült Államokkal, Kínával és az egyéb nemzetközi szereplőkkel;

24. aggályát fejezi ki amiatt, hogy a szakértői előrejelzések szerint – noha Afrika járul hozzá legkisebb mértékben az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásához – alulfejlettsége és szegénysége miatt Afrika fog a leginkább szenvedni a globális felmelegedéstől; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek támogatnia kell a térséget, hogy jobb eséllyel legyen képes alkalmazkodni az éghajlatváltozás súlyos következményeihez;

25. emlékeztet arra, hogy a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásnak, ideértve a vízkészletek kiaknázását és az energiaforrásokhoz való hozzáférést és azok felhasználását is, szerves részét kell képeznie egyrészt a fejlesztési terveknek, másrészt az Afrika származású térségében uralkodó szegénység elleni küzdelemre, valamint konfliktusmegelőzésre irányuló stratégiáknak;

26. úgy véli, hogy szükség van az EU támogatására a fenntartható termőföld-hasznosítás és az elszívatosodás elleni küzdelem programjánál a környezetvédelmi és a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodási tematikus programon keresztül csakúgy, mint az AKCS–EU vízprogramnál a vízkészletek környezeti védelmének javítása érdekében;

27. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdeményezzen párbeszédet Kínával, figyelembe véve azt a tényt, hogy Kína fokozta politikai és gazdasági részvételét Afrikában, és jelentős befektetéseket hajt végre az infrastruktúrába és fejlesztési projektekbe olyan országokban, mint például Szudán;

28. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ösztönözze a Kelet-afrikai Közösséget (EAC), a Kelet- és Dél-afrikai Közös Piacot (COMESA) és a Nílus-medence Kezdeményezést az egymás közötti és az Afrika származású országaival és a térség kulcsfontosságú szereplőivel folytatott információcserére saját szerepükről és tevékenységeikről; hangsúlyozza az EAC, a COMESA és a Nílus-medence Kezdeményezés által az olyan területeken szerzett pozitív tapasztalatokat, mint a határellenőrzés, a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek kereskedelme és elterjedése elleni küzdelemre tett erőfeszítések, az EAC Vámunió, a kereskedelem és a befektetések támogatása (COMESA) és a Nílus-medence vízkészleteinek fenntartható felhasználására irányuló együttműködés;

29. üdvözlí az EU azon szándékát, miszerint számos partnerrel együtt kíván működni a migráció, a menekültek és a saját hazájukon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek kérdésének megoldásában, valamint azt a javaslatot, hogy nyújtsanak további támogatást a fogadó közösségek, államok és azon érintett szervezetek számára, amelyek a dél-dél közötti migráció és a menekültválságok megelőzése területén tevékenykednek;

30. úgy ítéli meg, hogy a helyi közösségeknek a gazdasági tevékenységekbe való bevonása, mind a vidéki, mind a városi területeken, létfontosságú a válság utáni társadalmakban elfoglalt társadalmi és gazdasági pozíciójuknak támogatásához;

31. hangsúlyozza, hogy a HIV/AIDS, a gümőkór (tbc) és a malária, valamint az elhanyagolt betegségek és a női nemi szerv csonkítása elleni küzdelemnek az Afrika származású országokban a szegénység felszámolására és a gazdasági növekedés előmozdítására irányuló egyik kulcsfontosságú stratégiának kell lennie; hangsúlyozza, hogy az EU fellépését úgy kell megtervezni, hogy az a hátrányos helyzetű és sérülékeny csoportokat célozza meg;

⁽¹⁾ A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

2007. május 10., csütörtök

Országos szint

Szudán

32. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak teljes körű felelősséget, és tegyenek meg minden lehetséges erőfeszítést a dárfúri embereknek azon humanitárius katasztrófa elleni védelme érdekében, amely a tűzszünet valamennyi fél általi folyamatos megsértésének és különösen a civil lakossággal szembeni erőszaknak és a polgári segítségnyújtást végzők megtámadásának következménye;

33. mély aggodalmát fejezi ki a dárfúri helyzet alakulása kapcsán, és felszólítja a szudáni kormányt, hogy akadályozza meg a janjaweed fegyveres csoport további tevékenységét; sürgeti a szudáni hatóságokat, hogy további késedelem nélkül könnyítsék meg az AU és az ENSZ közös nemzetközi haderejének felállítását a régióban, valamint felszólít a haderő felállítása időpontjának meghatározására;

34. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy – ENSZ-források szerint – nem kormányzati szervezetek és az ENSZ harminc tábort fegyveres csoportok közvetlenül megtámadták, továbbá, hogy tizenkét, segélyszervezetnél dolgozó alkalmazottat megöltek az elmúlt hat hónap során;

35. felhívja a konfliktusban érintett valamennyi felet, hogy tegyen eleget a humanitárius jog tiszteletben tartása iránti köteletségének, és biztosítsa az arra rászoruló dárfúri emberek teljes körű, biztonságos és akadálytalan hozzáférését a segélyezést végző személyekhez, továbbá hogy biztosítsa a humanitárius segélyek célba érését, különösen a saját hazájukon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek esetében;

36. felhív az ENSZ Biztonsági Tanácsa szankciórendszerének célzott gazdasági szankciókon – ideértve az utazási tilalmat, a vagyoni eszközök befagyasztását és az olajembargó kilátásba helyezését – keresztüli végrehajtására; felhív az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1591 (2005) számú határozatában létrehozott dárfúri repüléstilalmi zóna megvalósításához szükséges felszerelések rendelkezésre bocsátására;

37. hangsúlyozza a szudáni kormány és az ENSZ által az AU és az ENSZ közös haderejének felállítására vonatkozóan hozott határozat késedelem nélküli végrehajtásának szükségességét, és felszólít a végrehajtásra a biztonság növelése és a polgári lakosság védelmének javítása érdekében;

38. sürgeti a nemzetközi közösséget – különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetét, az EU-t és tagállamait, az Egyesült Államokat, Kínát, Indiát, az Arab Ligát, valamint az AU-t –, hogy indítson békétárgyalásokat a Dárfúri Békemegállapodás tartalmának javítása és annak érdekében, hogy az valamennyi fél számára elfogadhatóvá váljon, ezáltal hozzájárulva ahhoz, hogy a felek magukénak érezzék a megállapodást;

39. hangsúlyozza, hogy a dárfúri konfliktus megoldásának kudarca súlyos következményekkel járna nemcsak a kelet-afrikai térség, hanem Afrika más, viszonylag stabil részeire nézve is, nevezetesen Közép-Afrikára és az afrikai Nagy-tavak térségére;

40. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy ne csupán a dárfúri konfliktusra összpontosítson a Szudánban dúló egyéb konfliktusok háttérbe szorításával, valamint különösen sürgeti a dél-szudáni békének az átfogó békemegállapodás végrehajtása terén tapasztalható lassú előrehaladásból fakadó törekvésének, illetve az észak-déli feszültségekből, a törzsek közötti konfliktusokból és a társadalomban széles körben elterjedt fegyverbirtoklásból adódó destabilizálódás magas kockázatának felismerését;

Szomália

41. elítéli a külföldi csapatok Szomáliában történt beavatkozását, és kéri az etióp kormányt, hogy vonja ki fegyveres erőit az országból; támogatja, hogy az AU a konfliktusban részt vevő felek közötti teljes körű politikai megállapodás keretében békefenntartókat küldjön a térségbe, amelynek eredményeként létrejöhet egy olyan nemzeti egységkormány, amely képes az iszlám törzsi szövetséggel, illetve a jelenlegi kormányból hiányzó nemzetségekkel történő együttműködésre a békefolyamat megindítása érdekében;

42. úgy véli, hogy az AU szomáliai békefenntartói műveleteit, az AMISOM-ot, egy tágabb politikai folyamat keretei közé kell helyezni, amely élvezi a lakosság támogatását, és egyértelmű megbízatást, megfelelő kapacitást, pontos célkitűzéseket és kivonulási stratégiát foglal magában;

2007. május 10., csütörtök

43. üdvözli az AMISOM EU általi támogatását, hangsúlyozza azonban, hogy az EU hozzájárulását egy, a somáliai hatóságok által elindított teljes körű politikai párbeszédre és békéltetési folyamatra kell fűgővé tenni, amely haladéktalanul választ adna a békéltetési folyamat, a közintézmények felállításának és a somáliai emberek békéje biztosításának kihívásaira;

44. hangsúlyozza a teljes körű politikai párbeszéd központi szerepét, amely megbékéléshez és az ország újjáépítéséhez vezet; üdvözli a somáliai átmeneti szövetségi kormány kötelezettségvállalását egy széles körű egyeztető konferencia összehívására (országos egyeztető konferencia) a klánok, a vallási közösségek, a civil társadalom, az üzleti élet és a politikai vezetők részvételével; rámutat arra, hogy a haladás útja csak egy hiteles és valamennyi fél képviselével létrejövő kormány létrehozása lehet;

45. felhív a nemzetközi somáliai kapcsolattartó csoport tevékenységének újraértékelésére, amely csoport magában foglalja az EU-t, Olaszországot, Svédországot, az Egyesült Királyságot, az ENSZ-t, az AU-t és az IGAD-ot, az Arab Ligát, Norvégiát, az Egyesült Államokat, Kenyát és Tanzániát, és amelyet 2006 májusában egy, a nemzetközi közösség Somáliában végzett tevékenységeinek koordinálását elősegítő fórumként hoztak létre annak érdekében, hogy erőfeszítéseiket a kormányzást és az intézmények kiépítését, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeknek és a rászoruló társadalmi csoportoknak nyújtott humanitárius segítségnyújtást, illetve a térség stabilitásának és biztonságának növelését érintő kérdésekre összpontosítsák;

46. felszólítja a somáliai ideiglenes szövetségi kormányt, hogy a nemzeti megbékélési folyamat végrehajtásának előfeltételeként oldja fel a rendkívüli állapotot, és állítsa vissza tisztségébe a parlament elnökét;

47. hangsúlyozza annak sürgős szükségességét, hogy a somáliai ideiglenes szövetségi kormány hozzon létre képviselői hatóságokat a kulcsfontosságú városok vonatkozásában – ideértve Mogadishut és Kismayót –, annak érdekében, hogy biztosítsa a politikai stabilitást és rövid távon irányítsa a helyi biztonságot, továbbá hogy – különösen Mogadishuban – hagyjon fel az erőszakos leszerelés elképzelésével, és ehelyett inkább tárgyaljon egy önkéntes leszerelésre vonatkozó tervről;

48. úgy ítéli meg, hogy Szomáliföld függetlenségi törekvését Szomália átfogó biztonsági programjának részeként kell megvizsgálni;

Etiópia

49. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyakoroljon nyomást az etióp kormányra, hogy az közölje az országban fogva tartott személyek teljes számát, hogy tegye lehetővé a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának látogatásait, hogy valamennyi fogva tartott személy számára tegye lehetővé családja láthatását és a jogi tanácsadáshoz és az egészségügyi állapota által indokolt egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, valamint hogy haladéktalanul és feltétel nélkül engedjen szabadon minden politikai foglyot, úgymint újságírókat, szakszervezeti aktivistákat, az emberi jogok védelmezőit és az egyszerű polgárokat, és tegyen eleget az emberi jogokkal, a demokratikus alapelvekkel és a jogállamisággal kapcsolatos kötelezettségeinek;

50. felhívja Etiópiát, hogy fogadja el országának az ENSZ Határbizottsága által megállapított határvonalát és lehatárolását;

Eritrea

51. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket az eritreai kormánynál valamennyi politikai fogoly szabadon bocsátása érdekében, továbbá, hogy a foglyok ellen felhozott konkrét vádak ügyében folytassanak le gyors és igazságos bírósági tárgyalást, és, hogy a titkos börtönökben fogva tartottak fogvatartási helyét hozzák nyilvánosságra;

52. ösztönzi Eritrea elnökét, hogy tartson fenn gyakori kapcsolatot az EU képviselőivel és a különböző tagállamok eritreai nagyköveteivel;

Uganda

53. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy segítse elő az észak-ugandai békefolyamatot, amely a konfliktusban érintett minden féltől megköveteli, hogy a békefolyamat melletti őszinte és folyamatos elkötelezettségről tegyen bizonyosságot, hogy tartsa tiszteletben az ellenségeskedések beszüntetéséről szóló megállapodást, valamint, hogy vessen véget az ellenséges és felbújtó propagandának;

2007. május 10., csütörtök

54. felhív egy valódi megbékélési folyamat megkezdésére, amelynek során a háborús bűnöket elkövetőket felelősnek ismerik el; hangsúlyozza a Nemzetközi Büntetőbíróság központi szerepét a háborús bűnök elkövetésével vádolt személyek bíróság elé állításában; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa az alternatív igazságszolgáltatás és megbékélés helyi folyamatainak megvalósulását Észak-Ugandában, valamint az északon élők és az ország többi lakója között;

*
* *

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Unió tagállamainak, valamint az ENSZ-nek, az Afrikai Uniónak és a Kormányközi Fejlesztési Hatóságnak.

P6_TA(2007)0181**Euratom értékelés****Az Európai Parlament 2007. május 10-i állásfoglalása az „Euratom értékelés – Az európai nukleáris politika 50 éve” tárgyában (2006/2230(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, amelyet 1957. március 25-én Rómában írtak alá („Euratom-Szerződés”),
- tekintettel az Euratom-Szerződés preambulumára, amely hivatkozik a szerződésnek az Európai Atomenergia Közösség (Euratom) létrehozására irányuló, eredeti céljára, amellyel „megteremtik egy olyan erőteljes atomenergia-ipar fejlesztésének a feltételeit, amely révén bővül az energiatermelés, korszerűbbé válnak a műszaki eljárások, és amely számos más területen hozzájárul a népek jólétéhez”,
- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága joggyakorlatára és elsősorban annak 1978. november 14-i határozatára ⁽¹⁾, 1999. április 22-i ítéletére ⁽²⁾, és 2002. december 10-i ítéletére ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság „Európai energiapolitika” című, 2007. január 10-i közleményére (COM(2007)0001),
- tekintettel a Bizottság „Nukleáris tájékoztató program – Az Euratom-Szerződés 40. cikke alapján véleményezésre az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé terjesztve” című közleményére (COM(2006)0844),
- tekintettel 2006. december 14-i állásfoglalására az Európai stratégiáról az energiaellátás fenntarthatósága, versenyképessége és biztonsága tárgyában – zöld könyv ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió energiaellátásának biztonságáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a nukleáris biztonság és védelem célját szolgáló segítségnyújtási eszköz létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2006. december 14-i álláspontjára ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Az 1/78. sz. ügyben hozott határozat, EBHT 1978., 2151. o.

⁽²⁾ Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága, C-161/97 P. sz. ügy, EBHT 1999. I-02057. o.

⁽³⁾ Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Unió Tanácsa, C-29/99. sz. ügy, EBHT 2002. I-11221. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0603.

⁽⁵⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 112. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0599.